

ACZÉL GÉZA

(szino)líra

TORZÓSZÓTÁR

ambíció

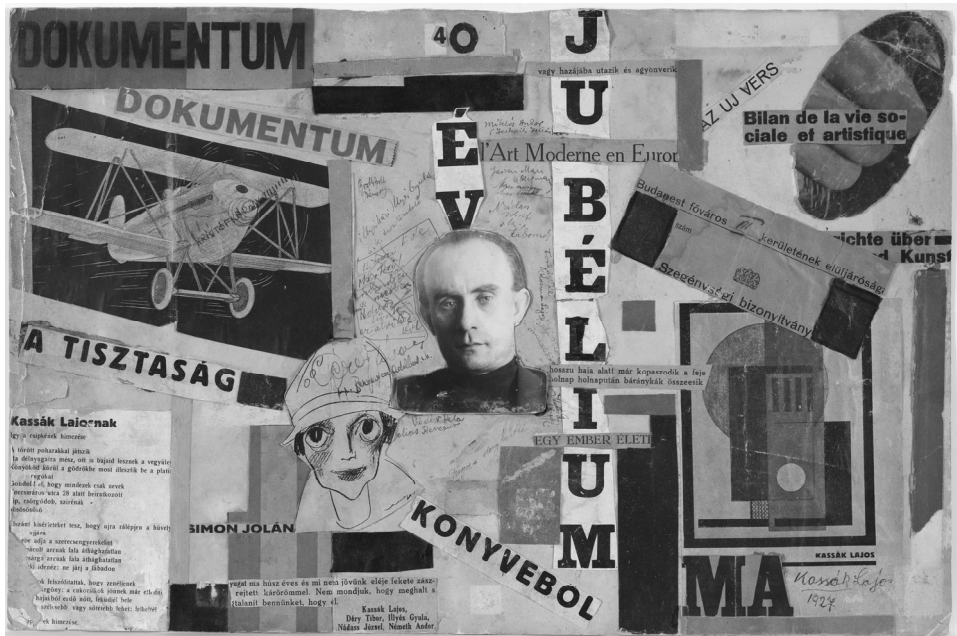
egy ideje a szellemi szint virtuális vonala izgat mint a gyanús páternoszerben a lent és a fölő a sötét lyuk előtt gyorsan eldönteni följebb vagy lentre még először még azt sem tudva rossz ütemezéskor a plafonon vagy a pincében ezek netán ledarálnak ha kellően fölértett ritmusban nem üzensz vissza a háznak a nyugodt folyosónak ám ha rutinosan újra kezdenéd holnap még mindig csökkentett habzású benned a kedély egészséges ambíciók mellé egy romlott világban mennyi a törleszkesedés vagy mennyire van túlmoralizálva ha a kor ütemétől elszakadva elvont ideákat lobogtat meg a bamba olykor közröhejnek is kitéve mert a képzeletbeli túloldalon rég fontosabb az összekacsingatások szálnalmas erénye vagy az útba eső alany valamely leágazása odaadón kefél-e ősi kultúráktól az ortegai széthullásig a sok kiegészítő ábra miközben a nyáj persze kellően differenciálva hol szűrűratétes lovagként az etnográfia az ingyencek az oszkar közelébe vágyva parányi életét végig kolompolja a zuhogó téridőben az erőszakosabbja pedig kierőszakolja ki légyen elefánt és ki légyen a bolha míg csak el nem tűnnek régészeti leletnek

ambiciózus

lassan elfogy a söröm s még sehol az ihlet bár nevezhetné az esedékes divat szerint másképp is ami éppen nincsen sámánkodástól a blazírtig húzva szét a képet s a hatalmas tablón a verset faragó bőven zokoghat vagy heherészhet szinte már minden hangütéshez adott a készlet gyökverstől a több kilométeres eposzig hol zárt kebellet hol a dalnokon nincsen ing mivel háborgó lelke kitakarva ha túldimenzionált egója a nép nevében így akarja közben pedig kölcsönösen szánják egymást a felek szavakat csiszolgatni hónapokon át beteges hajlam lehet duruzsolják ezek amott szürke mániákus robotra gyanakszanak az ambiciózus lendület alatt holott a tanult avult esztétikák szerint ez még csak nem is az alkat hanem merev forma mely karakter nélkül van kioldva a misztikus egészből s akkor még hol van jobb esetekben méltó sugallatja amikor érzelmi gomolygásából kibomolva szintén avult esztétikák szerint valami ideológiai tartalmat is kivet a napra serkentve a süket befogadót némi kakaskodásra hol a fogalomba a kor modern szellemében belefér a dáma s nem-sokára sör és műélvezet nélkül a rezignáltan báméskodó is

ambulancia

az egykor szemérmesen szűkre szabott családi háttérből nagy ívek nemigen lendültek a tágabb világ felé nem véletlenül lett gyerekkorunk szimbolikus üzenete egy megbízható cserépkálya miként morális mérce a tisztas szegénység szereteté sok múltból hozott őszinte versikével hol gazdag csábítások ellenére az övétől sosem tér el a hűséges istenadta s ha bűne labirintusában el is téved néhány napra meleg fészkebe büntudattal visszatálál igen a nehezen fölfejtető kis közösség lelki nehezéke és összetartozásához valami különös béke mely beleég a gesztusokba apai feszültségekbe és anyai komplexusokba anarchista hóbörgések nélkül amelyekből az idő előbb-utóbb csak kifésül némi penetráns önmotogatóst ám ebben a levegőtlen kamaszkori önkörben jól emlékszem egy váratlan motbid kiszögelés csak megtalált véres háborúkról riadtan olvasgatva hogy kibomlott belek leszakadt lábak csonkolt kezek mögött ott bujkál a kozmikus ambulancia haszna hol állva vágva vagy szöges deszkán a fél-hullákat futószalagon menthetik mivel később e rutin kell nekik azóta óvatosabb vagyok s lefokozom csöndben a régi honlapot

KASSÁK LAJOS: 40 ÉV JUBILEUM (KOLLÁZS)